

«گل‌های جاویدان» پیرنیا، هرگز پژمرده نمی‌شود

- داریوش پیرنیا: برنامه گل‌ها نمادی از جاودانگی معارف ایرانی است
- جین لویزون: برنامه گل‌ها برنامه‌های دیگر رادیو را هم به سطحی بالاتر برکشید
- جمیله خرازی: داود پیرنیا روح خود را در برنامه گل‌ها دمیده بود

لندن - منصوره پیرنیا

داود پیرنیا

داود پیرنیا بنیانگذار برنامه گل‌ها در خانواده میهن‌پرستی به دنیا آمده بود که در طول چندین نسل خدمتگزار ادبیات و تاریخ و سیاست ایران بودند.

مادر او بانو شکوه عظاما امیرعلائی از خانواده اشرافی قاجار و پدرش میرزا حسن خان پیرنیا (مشیرالدوله) متعلق به نسل‌های خانواده وطن‌پرست ایران بود. پدر بزرگ او نصرالله خان مشیرالدوله نام فامیل پیرنیا را برای خانواده انتخاب کرد که بر اساس لقب جد خود به عنوان آخرین پیرطریقت از کوبراوی - نوریبخشی بود. او که وزیر عالی‌مقامی بود رل مهمی در نوشتار قانون اساسی و تحولات قوانین دولتی داشت و به عنوان اولین نخست‌وزیر ایران در صدر مشروطیت در خدمت مردم درآمد. میرزا حسن خان مشیرالدوله پدر داود در علوم نظامی و قانون در کشور فرانسه و روسیه تحصیل کرده بود و در سن ۲۷ سالگی به سمت وزیر مختار ایران در سنت پترزبورگ به کار مشغول شد. او پس از بازگشت از روسیه به تهران به خدمت وزارت امور خارجه درآمد و مدرسه علوم سیاسی را در تهران بنیان نهاد و در طول خدمت سیاسی خود ۲۴ بار به سمت وزارت و ۴ بار به سمت نخست‌وزیر برگزیده شد. در سال ۱۹۲۴ برای آخرین بار به سمت نخست‌وزیری منصوب شد و محمد مصدق را به عنوان وزیر خارجه و رضاخان سردار سپه را به عنوان وزیر جنگ انتصاب کرد. میرزا حسن خان مشیرالدوله پدر داود پیرنیا سه جلد کتاب تاریخ ایران باستان را به نگارش درآورد و به عنوان پدر تاریخ ایران شناخته شد و او را از بنیان بنیاد حفاظت میراث ملی ایران یا انجمن آثار ملی می‌شناسند.

داود پیرنیا پس از تحصیل در رشته حقوق در کشور سوئیس و در بازگشت به ایران در دادگستری مشغول به کار شد و نخستین کانون وکلای ایران را در سال ۱۹۳۱ تاسیس کرد و پس از کشف حجاب به امر رضاشاه پهلوی داود پیرنیا نخستین هنرستان صنعتی بانوان را در ایران تاسیس کرد و زنان توانستند با فراگیری هنرهای مختلف استقلال مادی خود را حفظ کنند. زمانی که او در وزارت دارائی کار می‌کرد، نخستین اداره آمار و سرشماری را تاسیس کرد و به عنوان معاون نخست‌وزیر و مشاور قانونی و بازرسی کل نخست‌وزیری احمد قوام خدمت کرد.

پیرنیا با فعالیت‌های میهن‌پرستانه در آزادی آذربایجان که در آن زمان در اشغال شوروی‌ها بود نقش مهمی را ایفا کرد.

او با دانش فراوان در عرفان معتقد بود که موسیقی و شعر عوامل مهمی در ارشاد و درک دانش تصوف و عرفان می‌باشند و با جمع‌آوری هنرمندان و شعرا و آهنگ‌سازان زمان، موسیقی ایران را در جمع «گل‌ها» جاودانه کرد.

ناهید دائی جواد

جمیل خرازی بنیانگذار سازمان هنری و فرهنگی توس نیز طی سخنانی گفت:

اگر سرشت پی شستن غبار غم است
به جای هر مژه‌ام دیده‌ای هنوز کم است
شکسته‌بال‌تر از من میان مرغان نیست
دل‌م خوش است که نامم کیوتر حرم است

آنچه امشب ما را با افکار متفاوت و مذاهب و ملیت‌های گوناگون بی‌توجه به اختلاف عقاید سنتی، مذهبی، عرفی و یا سیاسی زیر یک سقف جمع کرده است، غم و یا لذت مشترک است.

این خلسه از آفیون هنر است که ما را قرن‌ها بنده خود ساخته و پیوسته گستردگی و تلونش در طول قرون باعث میاهات ما بوده است.

تا باشد که این پیام انسانی «برای هنر مرزی نیست و قلوب عاشقان هنر در هر کجای دنیا که باشند همه به یک سان می‌تپد» را به گوش جان آنهایی که قلبهایی به سکی کاغذ و چشمهایی به تیرگی تپله‌های در خاک افتاده دارند، برسانیم و بگوئیم:

«ارزش این کالبد‌های متحرک به روح پرباری است که در آن دمیده است» و این معابد ذات مقدس فقط با شستشو در زلال چشمه هنر و با شکفتن غنچه‌های عشق است که اوج می‌گیرد.

انسان عاشق، بدخصلت نمی‌شود.

مادرها هرگز رهبران جنگ نمی‌شوند.

و پیروان عشق به حق، ارزش‌های انسانی را بالاتر از ثروت دنیوی می‌بینند.

و داود پیرنیا پیرو همین عقیده بود. او روح خود را در گلها برای ما به یادگار گذاشت.

یادش را گرمی و خاطرش را مقدس می‌داریم.

از دوستانی که در این مهم با من همدلی و همراهی کردند از جمله سرکار خانم دکتر شیوا شفیقیان جراح، مترجم و نقاش، دکتر محمود خوشنام، دکتر وندیداد گلشنی، آقای جمشید رضائی، آقای سعید ایمانی و آقای منوچهر حسینی‌پور و دو قلندر عاشق، عاشق ذات مقدس هنر خانم و آقای لویزون که بیش از ۳۵ سال از بهترین سال‌های عمرشان را وقف جمع‌آوری شکوفه‌ها و گل‌های یادگار داود پیرنیا کردند، کمال تشکر را دارم.

اجازه می‌خواهم یکبار دیگر از هنرمندان گلها که وجودشان باعث جاودانگی گلها شد و دوستان همدل یکدیگر دعوت کنم که به روی صحنه بیایند و به رسم داود پیرنیا با تحفه درویش از آنها تشکر کنیم.

داوود پیرنیا

دیجیتال در دسترس عموم قرار خواهد گرفت. و این همان خواست داود پیرنیا است که می‌خواست گل‌ها مرزها را بشکافد و جهانی شود. روزگار بر شما گل‌های ایران زمین و گل‌های دوستدار عرفان فرخنده باد.

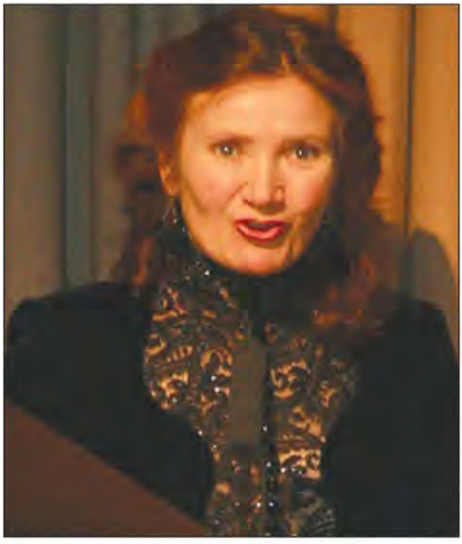
جین لویزون

جین لویزون

در بخش نخست برنامه جشنواره گل‌های جاویدان جین لویزون گردآورنده گل‌های جاویدان گفت: در سال‌های ۱۹۵۰ رادیو تنها وسیله ارتباطی مردم بود و برنامه گل‌های جاویدان تأثیر شگفتی در احوال مردم در نیمه قرن بیستم ایران داشت. با ورود رادیو ترانزیستوری در دهه ۱۹۶۰ روستائیان نیز از این نعمت بهره‌مند شدند و گاهی مردم کارهای خود را طوری تنظیم می‌کردند که در زمان پخش برنامه گل‌ها در خانه‌ها و در کنار رادیو باشند.

برنامه گل‌ها باعث اوج سایر برنامه‌های رادیویی شد و دوران طلایی رادیو را به وجود آورد. داود پیرنیا گوش مردم را با شنیدن موسیقی صحیح آشنا کرد. او با تلفیق عرفان و شعر و موسیقی مردم را با ادبیات بیش از ۵۰۰ شاعر قرون گذشته از سنتی تا بومی و مدرن آشنا کرد.

با توجه به محبوبیت شخصی داود پیرنیا و سلیقه و وسواس خاص او در انتخاب موسیقی، شعر و موسیقیدانان برجسته سطح موسیقی ایران به نحو موثری ارتقاء پیدا کرد. این تغییر بسیار وسیع و

الیزابت منسفیلد

سریع به سرعت نام نیکی از تخصص و تکامل را برای هنرمندان امروز ایران در سطح جهان برجای گذارد.

جمیله خرازی مدیر بنیاد توس تندیس فردوسی را به رسم یادبود به داریوش پیرنیا فرزند ارشد داود پیرنیا اهدا می‌کند

در یک گردهمایی باشکوه و بی‌نظیر که در بزرگداشت داود پیرنیا مبتکر برنامه «گلها» با شرکت بیش از نهصد نفر علاقمندان فرهنگ در لوگان هال لندن برگزار شد، جمیله خرازی یادآور شد که برای هنر مرزی نیست و قلبهای عاشقان هنر در هر کجای دنیا که باشند همه به یکسان می‌تپد. خانم خرازی اضافه کرد پیروان عشق و عرفان، به حق ارزشهای انسانی را بالاتر از ثروت دنیوی می‌بینند.

جشنواره گل‌های رنگارنگ، گل‌های جاویدان، گل‌های صحرایی و برگ سبز با سبک و روش نوینی در اجرای جشنهای فرهنگی و هنری به دو زبان فارسی و انگلیسی و با نمایش عکسها و اسلایدها از هنرمندان و پیشینیان موسیقی ایرانی با حضور هنرمندانی چون اکبر گلپایگانی، آذر پژوهش، فخری نیک‌زاد، فیروزه امیرمعز برگزار شد.

در پی یادای از داود پیرنیا از بزرگمردان نویسنده‌های چون علی دشتی و بدیع‌الزمان فروزانفر، لطفعلی صورتگر، حسن شهباز، رهی معیری، کیومرث وثوقی، ابوالحسن صبا و معینی کرمانشاهی نیز یاد شد. در نخستین بخش برنامه از داریوش پیرنیا فرزند زنده یاد داود پیرنیا خواسته شد که چند کلامی درباره پدر خود سخن گوید. وی به نام خداوند جان و خرد، به نام عشق، به نام مهر، به نام جوانمردان، به نام مهر مادران به نام گل‌های جاویدان، به نام داود پیرنیا و به نام ایران عزیز.

از این که برای بزرگداشت گل‌های جاویدان و بنیانگذار گل‌ها جشنی به این شایستگی برگزار می‌شود، همه ما از صمیم دل خشنود هستیم و سپاسگزاریم از بنیاد فرهنگی توس و بانوی فرهیخته و هنردوست جمیله «ناز» خرازی که دل در گرو عشق به فرهنگ ایران دارد و سپاسگزاریم از میهمانان ارجمند، از استادان و خنیگران و دوستداران گل‌های جاویدان که از نیاخاک ایران و سرزمین‌های دور و نزدیک در جشن گل‌ها حضور پیدا کردند.

گل‌های جاویدان و شاخه‌های معنوی آن مانند گل‌های رنگارنگ، برگ سبز و یک شاخه گل، گل‌های صحرایی به منظور اشاعه و حفظ عرفان و تصوف ایرانی و ادبیات موسیقی ایرانی به وسیله زنده یاد داود پیرنیا و دوستداران «گل‌ها» ابداع شده است. نوبهار افزون بر فصلی که هم اکنون در اردیبهشت ماه آن هستیم و با نوروز آغاز شده است، یعنی فصل بهار و بهار نو، در اصطلاح تصوف در شرق فلات ایران و خراسان به معنی خانقاه یا خانگه، زاویه، حسینیه و لنگرگاه است و منظور مکانی است که دوستداران عشق به حق به دور یکدیگر جمع می‌شوند تا از طریق عشق، خداوند آن ذات واجب‌الوجود را ستایش کنند.

بنابراین ما امشب در یک چنین مکان مقدسی به دور هم جمع شده‌ایم و مجموعه گل‌های جاویدان را می‌شنویم و هنرمندان آن را از نزدیک می‌بینیم.

اکبر گلپایگانی

اینجا افزون بر نوبهار، سجده‌گاه و مسجد است. اینجا کنیسه، کلیسا، خرابات، کنشت و دیر است و با طپش دل‌های پرشوری که آتش عشق دوستداران گل‌ها در آن شعله‌ور است. اینجا آتشکده، میخانه، خانه خورشید و نوبهار گل‌های جاویدان است.

بنابر اعتقاد داود پیرنیا برای ورود به جرگه درویشی از طریق شنیدن گل‌های جاویدان، باید وضوی عرفانی بگیریم یعنی از خویشتن خود بخواهیم که تمام صفات بد و خصلت‌های نکوهیده و غیرانسانی را از خود دور کنیم و خصائل خوب و پسندیده یعنی فضائل انسانی را جایگزین آن کنیم.

گل‌های جاویدان در تعبیر گلی است که هرگز نمی‌میرد و نمادی است از پویایی و جاودانی فروزه‌های معارف ایرانی. این نهاد عرفانی در قالب یک برنامه رادیویی برای همگان به مدت ۲۳ سال اشعار شاعران، کلام ادیبان را توأم با موسیقی اصیل ملی عرضه کرد و به نوبه خود بذر تازه‌ای بود که با حال و هوای عرفان عاشقانه به خانه‌ها آمد و بر دل‌ها نشست.

گل‌های جاویدان در یک نگاه با درون مایه روشنایی درون مجموعه‌ای است از بزم عارفانه که ریشه در هزاره‌ها دارد به کلامی دیگر گل‌ها خود بدعت‌گذار شیوه‌ای نو در عرصه توأم شعر و موسیقی و صدای انسان در جهت گسترش معارف ایرانی بود. با این اهداف که با شنیدن گل‌ها به احوال درویشی و به بی‌خویشی برسیم. داریوش پیرنیا اضافه کرد:

می‌دانیم که گل‌های جاویدان به ابتکار داود پیرنیا که دارای آموخته‌های استثنائی حصولی در معارف و احوال حضوری در عرفان و بینش بود، نوبهار خودش را جستجو کرد و با خلق قریب به هزار و چهارصد برنامه گل‌ها در این خواست موفق بود.

روش در گل‌های جاویدان و شاخه‌های آن همان بود که در مجالس دیدار دراویش دل‌باخته و قلندران آزاداندیش برگزار می‌شد.

امشب و در این خانگه عشق برای گل‌ها، در این روزگار نوبه‌باری دیگر پدید آمده است بدین معنی که کمک خانواده پیرنیا و به همت دو انسان پاک‌دل، جین لویزون پژوهشگر دانشگاه لندن و لئونارد لویزون محقق کم‌نظیر کتاب‌های عرفانی و با همکاری هیات علمی و دوستداران و علاقمندان و مجموعه‌داران گل‌ها پروژه گل‌ها از زیر پرده و حجاب خاکستر زمان از فراموشی بیرون آمده است و به زودی در رسانه‌های اینترنتی به صورت